

след като джумалийските църковни и училищни настоятели канят за главен учител Петко Рачов Славейков. За това научаваме от дописка от самия Сп. Грамадов отново на страниците на в. „България“:

„Господине редакторе,

С голяма радост ще да ви са похваля с новината, че след много мъчности, що притеглиха, нашите съграждане, за да снабдят училището ни с достоен учител, най-сетне сполучиха да доведат Господина П. Р. Славейков. Този достоен мъж, щом пристигна на втория ден, тоест по Богоявление, свика градските ни първенци, изложи им добре ползите и успехите, които ще произлязат от добре наредено училище, и ги съветува да биват всякога в съгласие помежду си, като им представи, че само чрез него може да напредва едно общество. Всички останаха благодарни, и той незабавно начена да тура в действие всичко, що бе обещал. И тъй въ вторник на 7 януария събра пак по-първите от гражданите, няколко от по - образованите младежи, и мене, и съчини една програма, която да удовлетворява нуждите на града ни, според колкото може и е способно местото ни. Програмата са прегледа и одобри, и ний всинца останахме благодарни, тъй щото радостта на всички млади и стари, богати и сиромаси, виждаше са исписана на лицето на всякого. И тъй, като са удостоихме с такъв добър и достоин учител, не ни остава друго освен да молим Бога да подари на учител и ученици здравие, а на гражданите добри печалби и способност за да могат да подържат таквози едно богоугодно и народолюбезно заведение...“¹⁰

Само няколко дни по-късно, на 4 март, в същия вестник е поместен колективен протест от „Джюмайски църковно училищни епитропи и прочие граждани“¹¹ срещу безогледното оклеветяване на дългогодишния учител Сп. Грамадов. Тази дописка е първата, която е подписана с личните имена на автори: Марко х. Вълчов, Христо Шишманович, Драгне Иванов, х. Илия х. Маркович, Димитър Славов, Тодор Велчув, х. Жеко х. Стоянов, Вичо Бърньов, х. Николчо п. Стефанов, Ради х. Русиевич, Димитър Радов. Дописката завършва с решението на общината за строежа на новото училище на името на Светите Седмочисленици, българските просветители, и че управлението на училищата е поверено на П. Р. Славейков, от което всички са „крайно задоволени“.

Славейков е поканен в Ески Джумая със заплата 12 000 гроша, каквато малцина учители преди Освобождението са получавали¹². С новаторските за времето дух и идеи, с активната си обществена дейност Славейков оставя трайна следа както в образователното дело, така и в обществено-политическия живот на града¹³. Откриването на новото училище е голямо събитие не само в културния му